

Mentální léčebné postupy

Metabolismus v buňkách je soubor funkcí zabezpečující přísun výživných látek do jednotlivých částí buněk a vyplavování zplodin činnosti buněk. Z tohoto pohledu se jedná o mnoho bio-chemických reakcí. Zhoršený metabolismus může být buď v celé buňce, nebo v jejích dílčích částech. Jimi mohou být jádro s DNA, mitochondrie, Golgiho aparát případně další funkční části buňky.

Zhoršený buněčný metabolismus způsobuje ve většině případů infekce (vlnění s vlastnostmi infekce) nebo toxické látky. Většina infekce nebo toxických látek má pravotočivou strukturu molekul s kladným nábojem. Pokud se toxické látky dostanou do buňky, způsobují svými vlastnostmi deformaci interferenčního pole buňky a porušují funkci buněk.

Toxické látky (případně infekce) se mohou nacházet v mnoha místech. V buněčné membráně způsobují její deformaci, tak že vypadá zkrabaceně, jak krepový papír a mohou být narušeny i receptory na membráně buňky. Taková membrána bude špatně vylučovat škodlivé látky z buňky a naopak buňka bude mít problém se svou výživou. Přítomnost toxických látek (případně infekce) v interbuněčném prostoru (uvnitř buňky) ovlivní výživu vnitřních systémů buňky (mitochondrie, buněčné jádro s DNA, endoplasmatické retikulum, golgiho systém apod.). Velkým problémem je přítomnost toxických látek (případně infekce) v buněčném jádře, kde negativně ovlivňuje genetické kódy, tvorbu proteinů a může vytvářet mutační změny v buňkách. Pro představu lze uvažovat toxický prvek (infekce) v těsné blízkosti vazby mezi šroubovicemi DNA. V tomto místě změní elektrické pole ve svém okolí a vytvoří energeticky výhodnější strukturu, kterou zaujmou jednotlivé atomy a molekuly v genetickém kódu. Není to jev velmi častý, ale možný. Podobně mohou působit toxické látky (případně infekce) v mitochondriích, které jsou zdroji energie v buňce.

Pro zjištění koncentrace infekcí (toxické látky) ve tkáni nebo buňce je vhodné stanovit úroveň infekce v daném místě. Vhodným pojmem je **měrná velikost infekce (toxické látky)**. Znamená množství infekce vztažené na jednotku objemu. Je to veličina přesnější a nezávisí na velikosti napadené oblasti.

V dalším textu jsou uvedeny některé metody mentální terapie, které jsou využitelné na odstranění infekce a toxických látek ze tkáni lidského těla. Současně je možné některé z nich využít k harmonizaci buněk v organismu.

Metoda mentálního tlaku

Jak je možné ovlivnit vylučování toxických látek z buněk a infekcí z jejich vnitřních částí? Domnívám se, že použitím vhodných interferenčních polí se vytvoří mentální tlak a ten pomůže vyloučení těchto látek.

Jako první s dobrými výsledky je možné použít **metodu mentálního tlaku**. Po nalezení oblasti s přítomnými toxickými látkami terapeut použije mentálního příkazu: chci vytlačit toxické látky z té a té oblasti (oblast vyjmenuji) do buněčného prostoru. Podrží v mysli tuto myšlenku případně i s představou pohybu toxických látek tak dlouho, až kyvadlo dá terapeutovi pokyn k ukončení. Může to trvat až několik minut. Toxické látky se dostaly z buněčných systémů (DNA, mitochondrií, endoplasmatického retikula nebo golgiho systému) do buněčného prostoru. Dalším příkazem v podobě prosby je: chci vytlačit toxické látky z buněčného prostoru do mezibuněčného prostoru. Terapeut vytlačuje toxické látky z buňky a udržuje myšlenku po celou dobu detoxikace buněk. Toxické látky se tím dostaly do mezibuněčného prostoru a z něj je terapeut dále vylučuje mentálním tlakem s formulací: chci

vytlačit toxické látky z buněčného prostoru do lymfatického systému a vyloučit je. Imunitní systém pacienta si s dalším vylučováním poradí. Problémem však může být snížený stav imunitního systému a pro správné vyloučení toxických látek jej musíme napřed vyléčit.

Jednoduchou a praktickou metodu pro mentální čištění popisují někteří autoři ve svých knihách. Vhodný název je „**sprchování**“. V myslí si terapeut představí sprchu nebo vodopád a snaží si vytvořit obraz padajících kapek vody. Voda má tu zvláštnost, že rozpouští mnoho látek a tedy i zplodiny funkce našich buněk nebo toxické látky, které se v těle nacházejí. Po tomto kroku si terapeut představí část těla, ze které chce vyplavit přebytečné látky. Mohou to být i samostatné buňky ve tkáních. Takto vybranou část těla mentálně vloží pod padající vodu a snaží si představit, jak se toxické látky nebo zplodiny postupně odlupují a voda si je odnáší pryč. Tento postup vyžaduje trochu fantazie a obrazotvornosti. Vyvolat podobný postup je možné opakováním nacvičit.

Prosba

V některých, především akutních případech je možné použít **prosbu** o normalizaci zdravotního stavu. Důvodem použití této metody je stav nervového systému v případě akutního problému. V několika případech se terapeut všiml, že dostává problematické odpovědi na své otázky. Bylo to v případě například bolesti na hrudní kosti nezpůsobené špatným prokrvením srdečního svalu. Na nervovém systému byl šokový stav a diagnostika terapeuta vedla na dílčí problémy. Bylo to zhoršené dokrvení jater, usazeniny v cévách pro hrudní kost a mnoho jiných. Ve skutečnosti byla hustá krev a docházelo k usazování krevních částí v cévách prokrvujících hrudní kost. Podobných případů je možné nalézt více. Vždy po nějaké době detoxikace nervového systému došlo k částečnému uklidnění a pak byla mentální diagnostika možná a přesnější.

V takových případech se osvědčila prosba o normalizaci zdravotního stavu, nebo obnovu základních životních funkcí. Po této prosbě došlo k uklidnění stavu a dále bylo možné diagnostikovat příčinu problému a působit na ni.

Frekvenční terapie

Frekvenční léčba, jako předchůdce terapie interferenčním polem, je mentální působení na příčinu nemoci vlněním s přesnou frekvencí. Je jednou z možností mentálního působení. Co je možné si pod pojmem frekvenční léčba představit a jaký je postup provádění.

Ve fyzikální terapii je používána magnetoterapie. Jedná se o periodicky opakující se zvyšování magnetického pole na definovanou úroveň a opětný pokles pole na nulovou hladinu. Z fyzikálního pohledu se jedná o pulzující magnetické pole. Vysvětlení působení magnetoterapie na lidské tělo nebo na jeho buňky není jednotné. Důležitý je však výsledek působení magnetoterapie na lidský organizmus nebo regulační systémy v těle. Ve většině případů dochází k rychlejšímu hojení tkání například při zlomeninách nebo k ovlivnění zánětů. Pro zlomeniny je vhodné používat nízkou frekvenci a pro záněty frekvenci vyšší. Postupem času vývoj magnetoterapie směřoval k používání velmi vysokých frekvencí a také byl ověřován příznivý léčebný vliv různých tvarů impulzů magnetického pole. Zajímavou a účinnou fyzikální metodou je pulzní signální terapie, která využívá krátké série impulzů magnetického pole, které se opakují. Pro zlepšení účinnosti této metody byly sestaveny odlišné série pulsů následující po sobě a působící na léčené problémy. Série pulsů byly stanoveny experimentálně podle reakcí pacienta a postupu léčení nemoci. V experimentálních aplikacích magnetoterapie lze vysledovat, že pro optimální působení magnetoterapie pro určitý problém je možné vždy najít vhodnou frekvenci nebo provádět ozáření magnetickým polem s několika frekvencemi jdoucích postupně po sobě. Dokonce je možné snížit velikost intenzity magnetického pole přibližně stokrát ve srovnání s běžně aplikovanými hladinami v rehabilitační magnetoterapeutické léčbě. Tento způsob se blíží přístrojům pro frekvenční

terapii, které používají proudové impulzy procházející lidským tělem v po sobě jdoucích sekvencích. Takové přístroje jsou již ve světě používány. Přesnost léčebných frekvencí musí být lepší než 0,1% a musí být zvoleny pro léčbu jediného problému.

Pro mentální působení lze použít podobný postup, jako u magnetoterapie. Mentální postup lze nazvat frekvenční terapií. Její podstatou je vyvolání obrazu (představy) vytvoření vlnění s přesně zvolenou frekvencí v mysli terapeuta a aplikace tohoto mentálního pole na léčené místo. Velikost frekvence je stanovena terapeutem pomocí kyvadla s přesností na 4 číslice v rozsahu od jednotek Hz až do desítek kHz. Doba působení je závislá na postupu ovlivňování, na složitosti problému a pro každou nemoc je jiná. Proto při mentálním působení je vhodné sledovat kyvadlem interval ukončení terapie. Pro zjednodušení mentální terapie byly sestaveny tabulky používaných frekvencí pro určitá onemocnění. Např. pro ovlivnění chřipkového viru je vhodné použít frekvenci 84,97 Hz.

Účinnost frekvenční léčby jsem mnohokrát ověřil na sobě i na nemocných lidech. Při nakažení chřipkovým virem jsem ráno začal cítit bolesti v kloubech a únavu na celém těle. Bylo nutné provést zásah. Došel jsem na pracoviště a působil frekvenční terapií. Po ukončení působení jsem své nemoci dále nevěnoval pozornost. Před polednem únava a bolest kloubů ustoupila a již se nevrátila.

Pro ovlivnění některých druhů infekcí je nutné použít až 5 různých frekvencí aplikovaných postupně po sobě. Doba frekvenční terapie se tím prodlužuje. Z toho důvodu je vhodné uvedený postup zjednodušit. Pro ovlivnění infekcí lze použít vlnění některých bylinných přípravků nebo jiných látek. Zajímavé jsou: vlnění mumia a výtažku z grepových semen. Postupně se ukázalo, že velmi výhodným vlněním je vlnění grepových semen a ne jen vlnění výluhu z nich. Vlnění semen obsahuje mnoho frekvencí, celé složité spektrum, kterými se působí současně. Ty frekvence, které infekci neovlivňují, nemají na zdravou tkáň žádný vliv. Nevýhodou tohoto způsobu je, že spektrum vybraných přírodních látek ne vždy obsahuje potřebné frekvence.

Frekvenční terapii v popsané podobě je možné zjednodušit. Nejprve je nutné vyhledat problém, který je třeba ovlivnit. Terapeut stanoví počet frekvencí, které je nutné použít a v mysli vytvoří vlnění s touto frekvenční sadou. Dále terapeut mentálně působí na daný problém vlněním s první frekvenční sadou. Po ukončení této etapy, pokud diagnostikovaný problém ještě není odstraněn, terapeut zvolí stejným způsobem druhou sadu frekvencí a působí vlněním s touto sadou. Takových frekvenčních sad je možné použít několik. Běžně se používá jedna až čtyři sady frekvencí. Při vyhledání frekvenční sady terapeut vychází z problému, který řeší a v mysli jej diagnostikuje. Tento postup je výrazným zjednodušením frekvenční terapie. Přesné frekvence terapeut zvolí v mysli a nemusí je vyčíslovat.

Praktické působení pomocí frekvenční terapie je zřejmé z působení na pana D. Manželka pana D. požádala terapeuta o mentální pomoc. Pan D. byl v nemocnici a před 14 dny dostal teplotu 38.1°C. Měl diagnostikovaný zápal plic a byl léčen antibiotiky. Po celou dobu teplota neustupovala a stav se nezlepšoval. Po navázání mentálního kontaktu s pacientem (přes jeho manželku) terapeut diagnostikoval infekci na plicích a v průduškách. Kyselost tkání plic (v průměru pH = 2,2) ukazovala na zápal plic. Bylo nutné udělat rychlý zásah a nastartovat léčení. Hledání příčiny tohoto problému bylo možné odsunout na dobu po potlačení zánětu. Na tkáň plic pana D. terapeut aplikoval léčbu frekvenčními sadami (tři sady s různými spektry). Orientačně zkusil stanovit trend vývoje teploty. Vycházelo mu, že teplota druhý den ustoupí a tělo se doléčí. Příští den manželka pana D. terapeutovi potvrdila jeho předpověď. Teplota ustoupila a zdravotní stav se zlepšil. V několika dnech se pan D. doléčil.

Terapie interferenčním polem

Interferenční pole je soubor vlnění s žádaným spektrem. Spektrum je tvořeno velkým počtem diskretních frekvencí. Interferenční pole působí na buňky nebo infekce komplexně. Problémem však je zvolit žádané frekvenční spektrum interferenčního pole.

Vlnění se spektrem zvolené frekvenční sady je vlastně interferenčním polem působícím v průběhu mentální terapie. Proto lze toto působení nazvat terapií interferenčním polem. Volba vhodného interferenčního pole je výsledkem mentální diagnostiky sledovaného problému. Při ovlivnění např. infekce ve tkáních, lze zvolit postupně několik sad interferenčních polí a těmi postupně působit.

Důležitou částí terapie interferenčním polem je stanovení žádaného spektra. Terapeut se po diagnostice soustředí na jádro problému a odečte žádané spektrum z pacientova těla (odpovídá např. spektru infekce způsobující zánět). Je výhodné nechat vlnění se žádaným spektrem projít fázemi odprošování (odprošení, odpuštění, odpuštění sobě). Tímto postupem lze odstranit z vlnění nežádoucí signály, které způsobily stresy a strachy v duchovním těle. Dalším krokem terapie je otočení všech frekvencí zvoleného spektra o 180°. To znamená, že výsledné spektrum je inverzní ke spektru odečteném z pacientova těla. Výsledným vlněním je nutné působit zpět na problematické místo. Většinou je tento postup zapotřebí opakovat 2x až 3x až se stav buněk se normalizuje. Působením tímto interferenčním polem dosáhneme výrazné oslabení infekcí (pole infekcí a interferenční pole se navzájem ruší). Doba působení je sledována kyvadlem.

Léčba interferenčním polem je zajímavá. Pro léčení infekcí, toxinů a pro odstraňování duševních i duchovních toxinů je terapie interferenčním polem velmi dobrá.

Moje známá mi napsala SMS zprávu, že pan K., kterého jsem znal i já, má již několik dní problémy s ledvinami. Mě prostřednictvím mé známé poprosil o pomoc. Měl silné bolesti v ledvinách a lékaři mu aplikovali injekci uklidňující ledvinovou koliku roztažením cév. Po injekci byl problém stejný. Po přečtení zprávy jsem pana K. diagnostikoval na infekci v obou ledvinách a ledvinových cestách. Aplikoval jsem několik sad synchronizovaných mentálních pulsů do močových cest a mentální čištění ledvin a celých močových cest. Kyvadlo po ukončení terapie mi ukázalo funkčnost obou ledvin a močových šest. Druhý den jsem dostal zprávu, že je po problémech.

Mnohokrát jsem diagnostikoval případ běžnější infekce na různých místech těla. Tato místa byla kyselá, pH tkání bylo kolem 4 a měrná velikost infekce byla kolem 70%. Jednalo se tedy o klasický infekční zánět. Zvláštností bylo, že sedimentace krve byla nízká (menší než 10 /hod) a odpovídala zdravému tělu. Tento rozpor ukazoval na problém zhoršené funkce imunitního systému. Pacient se léčil jednou dávkou antibiotik. Jeho stav se spíše zhoršil, a proto mu lékař předepsal druhou dávku. Stav byl stále stejný. V tomto stavu mě většinou pacienti požádali o pomoc. Vzniklý rozpor podle mé diagnostiky spočíval v přítomnosti infekce v kostní dřeni, která způsobila zhoršené prokrvení tkání kostní dřene, sníženou tvorbu leukocytů a jiných látek imunitního systému. Ten potom logicky nemohl pracovat a zdravotní stav pacienta byl odpovídající. V podstatě se nemohl léčit. Po působení interferenčním polem na infekční místa v těle a na buňky kostní dřene začne pracovat imunitní systém, sedimentace do dvou hodin výrazně vzroste a tělo se začne léčit. Posun v léčbě je rychlý a pacientovi se do druhého dne uleví, cítí změnu a do jednoho nebo dvou dní jsou příznaky zánětu neznatelné.

V těchto případech je třeba položit otázku „proč dvě a více dávek antibiotik nepůsobí na infekci a proč se tělo neléčí?“ Současně lze zvážit, proč se takovýto stav těla vyskytuje převážně u mladých lidí? Mentální diagnostikou bylo zjištěno, že v kostní dřeni se vyskytují psychické infekce a psychické toxiny. Na ty antibiotikum nemůže reagovat. V lidském těle na tyto infekce reagují cévy včetně jemných vlásečnic a svým stažením zhoršují prokrvování oblastí zasažené infekcí a zhoršují čištění těchto oblastí. Psychické infekce i toxiny jsou

důsledkem negativních myšlenkových pochodů pacienta. Domnívám se, že mladí lidé nemají dostatek zkušeností čelit negativním myšlenkám a k takovým problémům jsou náchylnější.

Nejúčinnější léčení infekce je možné provádět metodou interferenční terapie. *Ne vždy se musí jednat o infekce v těle. Moje tři známé odletěli za teplem k moři do Egypta. V naší republice bylo koncem října již poměrně chladno. Teploty ráno klesaly k nule a objevovaly se mlhy odpovídající listopadovému dušičkovému počasí. Egypt, jak je známo, v té době má krásné teplé počasí a i moře má přijatelnou teplotu. To vše není tak podstatné, jako to, že Egypt přináší mnoha hostům z Evropy průjem. Tak se také stalo mým známým. Po prvních příznacích mi zavolali a žádali o pomoc. Jedna z nich měla průjem již druhý den a druhé právě začal. Provedl jsem diagnostiku příčin. Průjem byl z výrazného snížení prokrvení tlustého střeva pocházející z nervového hlášení z mozku. Toto hlášení bylo reakcí na podnět ze žaludku, který neměl v sobě klasickou infekci, ale infekce se jevila jako toxická látka. Obsahovala ji stěna žaludku a to u první známé byla měrná velikost toxicity přibližně 80%, u druhé to v době léčení bylo asi 70% a třetí měla úroveň toxicity asi 30%. Tyto úrovně odpovídali jejich zdravotnímu stavu. Poprvé jsem z tepla brněnského pokoje léčil známou s největším obsahem, která měla problémy a pila jen coca-colu s rumem a doplňovala tuto kombinaci endiformem. U druhé v tu dobu byl obsah toxinů malý a ani jsem jej nezjišťoval. Léčba spočívala v detoxikaci žaludeční stěny mentálním tlakem po dobu přibližně 5ti minut. Poté jsem provedl kontrolu reakce nervového systému. Dopadla dobře a stav tlustého střeva a jeho prokrvení bylo v normálním stavu. Druhý den odpoledne jsem se telefonicky dozvěděl, že průjem u první postižené ten den již nebyl, ale začal již u druhé. Proto jsem detoxikoval žaludeční stěnu všech tří známých a tím odstranil potíže. Třetí známá potíže neměla do konce pobytu.*

Tento příběh však pokračuje mou vlastní zkušeností. Vánoce, silvestr i Nový rok jsou období klidu a pohody. Se svou ženou jsme si tu pohodu udělali také. Spočívala ve strávení klidných a milých chvil u moře za svitu hřejivého slunce. V našich končinách byla zima a chlad doplněný studeným deštěm. Sedli jsme s manželkou do letadla a odletěli za sluncem prohřát se a zaplavat si v Rudém moři, které bylo krásně čisté, a jeho světle modrá barva na pláži přecházela v temně modrou na obzoru, kde nádherně kontrastovala se žlutou barvou ostrova naproti naší pláži plného písku a pískovcových kamenných vyvýšenin, jakých Sahara je plná. To vše nemohlo ohrozit naši pohodu a navyšování klidu v naší mysli. Byli jsme již třetí den na místě stejném jako trojice známých v předchozím povídání a postihl průjem napřed mne a asi za několik hodin moji manželku. Po prvních příznacích jsem si řekl, že musím něco udělat se sebou a za několik hodin i u manželky. Diagnostikoval jsem na dvanáctníku i v žaludeční stěně toxiny a mírné množství infekce. Z těchto míst pak působilo nervové hlášení do mozku a ten reagoval signály způsobující odkrvení tlustého střeva. Objevily se menší křeče ve střevu a průjem. Působil jsem na sebe interferenčními poli pro odstranění infekce a pro detoxikaci zasažených míst. Trvalo to přibližně 5 minut a křeče i průjem přestaly a mohli jsme jít za chvíli na oběd. Podobný průběh mělo působení na manželku a uklidnění průjmu, který je v těchto končinách pro hosty z Evropy obvyklý. Toto ovlivnění bylo malou epizodou v krajině, kde svit slunce je v období zimních svátků velmi příjemný.

Uvedené případy nebyly ojedinělé a stejný postup je používán velmi často. Často tohoto postupu používá terapeut na vlastní problémy, protože náznak průjmu lze poznat velmi brzy hlavně podle jemných nebo silnějších křečí ve střevech. Je to známka toho, že je nutno ihned mentálně zasáhnout a nedovolit tělu, aby průjem nastal. Je škoda, že lidé o této možnosti neví a lékaři jej považují za smyšlenou hloupost a nemohou jí přece věnovat pozornost.

Aktivace imunitního systému

Velmi často jsou v buňkách v lidského těla přítomny infekce nebo různé toxické látky. Je možné rozlišit dva typy buněk – tělu vlastní a tělu nevlastní. Buňky tělu vlastní mají nezměněnou strukturu receptorů na membráně a imunitní systém tyto buňky považuje za buňky těla. Proto buňky tělu vlastní. Na přítomnost takových buněk imunitní systém nereaguje a z těla je nevyloučí. Takové buňky působí v těle negativně a mohou způsobit nemoc. U buněk tělu vlastních je tomu naopak. Imunitní systém je odhalí a z těla vyloučí.

Pro vyloučení takových buněk je možné použít následující postup: najdeme vlnění membrán buněk tělu vlastních, energeticky jej posílíme (jen tím, že je přečteme do naší mysli) a takto energeticky posílené interferenční pole membrán pošleme zpět do buněk. Imunitní systém tyto buňky po tomto zásahu najde, reaguje na ně a vyloučí je z těla. Reakci imunitního systému můžeme sledovat na sedimentaci červených krvinek, která se po aktivaci imunitního systému zvýší na hodnotu nad 70 arb.j./1hod a postupně se během několika dní snižuje. Tento proces je třeba opakovat (při malé hodnotě sedimentace), až buňky tělu vlastní vymizí a mentálně nediodnostikujeme přítomnost infekci, toxinů nebo změněných vlastností buněk.

Spektrálně spinová terapie

Jednou z vlastností buněk je jejich harmonizace. Jedná se o orientaci spinů atomů v živých buňkách. Zdravé buňky by měly mít stejnou prostorovou orientaci a také další fyzikální vlastnosti, kterými jsou rotace vlnění a náboj buňky. Z mnoha důvodů, jako například vnitřní stres v organizmu, vnější elektromagnetické pole, uspořádání a materiálové složení našeho okolí a také vlivem mnoha jiných faktorů dochází ke změně prostorové orientace některých spinů atomů. Tím dojde k disharmonizaci skupiny elektromagnetických vln buňky, snížení vitální energie buněk a jejich zhoršené funkci a v důsledku pak zhoršení funkci orgánů těla.

Fyzikálně není jednoduché ovlivnit prostorovou orientaci spinů (rotaci) atomů v anorganické látce zvláště pak buňce. Bude-li směr momentu síly (kterým má být dosaženo otočení spinu atomu) kolmý na osu rotace atomů, dojde k precesi spinů kolem osy kolmé na rovinu tvořenou osou spinu atomu a momentem síly.

Pro dosažení **harmonizace buněk v těle**, je možné použít Spektrálně spinovou terapii [1] [2]. Ta spočívá například v mentálním ovlivnění spinů atomů a sjednocení jejich orientace v prostoru. Postup je následující:

1. Na počátku je potřeba stanovit úroveň funkce mentálního těla v procentech (100% je správná funkce) v celém těle, nebo ve vybraných částech nebo orgánech.
2. V případě snížené funkce mentálního těla je následující krok směřován k přečtení frekvenčního spektra všech atomů (molekul nebo celého orgánu) ve všech spektrálních oblastech.
3. Potom je nutné posunout přečtená spektra o definovaný kladný fázový úhel Φ (obvykle $+15^\circ$, ale i 50°).
4. Takové spektrum se aplikuje ve formě širokospektrální EMG vlny a vyšle se zpět tak, že se postupně a spojitě mění fáze vln z kladné na zápornou fázi (obvykle z $+\Phi$ na $-\Phi$) v každé frekvenci spektra a to při nepřekročení limitu rychlosti fázové změny ($-2,6^\circ/\text{s}$).

Tímto postupem se pomalu mění frekvence vln atomů v okolí jejich rezonančního pásma a tím lze dosáhnout pomalého otáčení spinů atomů tak, aby na konci působení měly stejnou orientaci. Buňky pak budou harmonizovány.

[1] Bartušek, K., Spektrálně spinová terapie.pdf, <https://www.isibrno.cz/~bar/>

[2] Fiala P., ústní sdělení, UTEE FEKT VUT v Brně, 2016.

Karel Bartušek
Říjen 2016